

Reisverslag Kilimanjaro reis 15 t/m 27 januari 2013

Harrie en Edwin Gels

dinsdag 15 januari

De dag is aangebroken, het vertrek naar ons Kilimanjaro avontuur. Na hevige sneeuwval in Nederland en een vlucht die flink vertraagd was, kon de reis dan toch eindelijk beginnen! Met gezonde spanning en een dosis positieve energie. Na een vlucht van zo'n 12 uur, werden we opgehaald door Ngomi die ons naar het hotel in Moshi bracht. Daar werden we vriendelijk onthaald door de Manager met een bijpassend welkomstdrankje. De kamers waren schoon, netjes en over het bed hing een klamboe, waar we 's nachts onder moesten slapen ter voorkoming van muggensteken (Malaria)

woensdag 16 Januari

De eerste ochtend zijn wij op tijd opgestaan. We konden de Kilimanjaro top zien bij het ontbijt. Na het ontbijt hebben we wat gerelaxt en rond 10 uur kwam Genes onze hoofdgids. Genes kwam langs om de beklimming samen door te nemen en om alle spullen te controleren. De laatste puntjes werden nog even op de i gezet. We moesten nog wat extra attributen huren zoals slaapzak, wandelstokken etc. Tevens hadden we onze eerste medische keuring, mijn hartslag was 61 (pulse), 97 zuurstof gehalte. We verkeerden beiden in goede gezondheid. Genes heeft ons ook het principe uitgelegd van de SWAT en STOP. SWAT staat voor salt/sugar, water, always clean, tempature. STOP staat voor salt/sugar, tempature, oxygen en preasure (stop bij aanval dus). Handig om te weten als je zo'n beklimming gaat maken. Na de bespreking hebben we gelunched en gegeten in de Lodge. We aten vis met rijst, wat erg lekker was. Tijdens het diner nog even gekletst met de vriendelijke manager (welke tevens leidster is op het naastgelegen Meisjesschool) en een stel uit Noorwegen (welke hier waren om nationale parken in Noorwegen en Tanzania aan elkaar te koppelen).

donderdag 17 januari

De dag waar het avontuur gaat beginnen, 's ochtends om 09.30 opgehaald door gids Genes. Voor de rit nog langs de supermarkt gereden om de laatste benodigdheden te halen. Het overvolle kleine busje was bepakt en bezakt met de crew en al onze bagage. We moesten nog drie uur rijden naar de incheck van Kilimanjaro National Park. Daarna nog een half uur naar de poort, waarna we nog een uur moesten lopen voor dat we daadwerkelijk bij 'Starting Point' waren. Onderweg hebben we zwart/witte Colubus Monkees gezien en veel mooie beplanting (bloemen) in het regenwoud. We moesten veel in de modder lopen en soms waren stukken wat stijl maar over het algemeen was dit onderdeel goed te doen. Na zo'n 3 uur lopen kwamen we aan bij het eerste kamp, Big Tree Camp, gelegen op 2750 meter

hoogte. Hier zagen we pas weer andere groepen. Onderweg was het rustig en af en toe kwam er een drager voorbij. 's Avonds hebben we lekker gegeten samen met de gidsen, vis met groente en aardappelen. De kok bereide het eten waar je bij was. Dit gebeurde in de kook- en eettent. Wat zich omtoverde in een gezellig en knusse tent.

vrijdag 18 januari

Elke ochtend (behalve de ochtend naar de top) werden we om 06.30 gewekt. Om 7 uur kregen we thee bij de tent en een teiltje met lauw/warm water om ons even op te kunnen frissen. Om 07.30 uur stond er een uitgebreid ontbijt voor ons klaar, waarna we elke dag rond 08.30 begonnen met lopen.

Dag 2 was een erg mooie wandeling. We hebben 2 uur gelopen door het prachtige tropenwoud. . Vervolgens volgde er een stijl stuk de vegetatie ging langzaam over naar struikenbegroeiing en moorlandschap. Deze dag hebben we 2 lange pauzes gehad. Rond 15.00 kwamen we aan bij Shira Camp 1, waar we met meer mensen sliepen dan het eerste camp, dit kwam omdat hier twee routes bij elkaar komen. Hier hebben wij petjes uitgedeeld aan de crew en een groepsfoto genomen. We hebben een typisch Tanzaniaan gerecht geprobeerd, Ugali. Het is een soort aardappelpuree wat smaakt naar rijst. Je eet het met je handen en maakt er een soort bolletje van, zodat je groente en vlees kunt vastpakken. Om 18.30 uur gingen we eten (kip met rijst) Daarna koffie en thee gedronken en veel met onze gids Genes gepraat over Tanzaniaanse samenleving . Uiteraard ook veel over Nederland gehad, ons werk en de verschillen tussen beide landen. Om 21 uur was het tijd om naar bed te gaan (zoals bijna elke avond). We sliepen deze avond op 3600 meter hoogte en dat is al goed te merken qua temperatuur (het is al goed koud). Morgen gaan we naar Moir hut i.p.v. Shira camp 2. Onze medische checks waren in orde. (voor vertrek en na aankomst punt)

zaterdag 19 januari

Dag 3. Na het ochtendritueel stond er een relatief makkelijk programma voor de boeg. Het eerste stuk was over het grote, redelijk vlakke Shira plateau. Op de helft van onze tocht zijn we afgeweken van het oorspronkelijke plan. De gids gaf aan dat de route en overnachting bij Moir hut veel mooier is dan Shira Camp 2. Dit bleek ook zeker het geval. We zijn door een hele indrukwekkende (oude gletsjer) vallei gelopen en langs enorm mooie bergwanden. Moir hut ligt wel een stukje hoger dan Shira2, namelijk 4200 meter i.p.v. 3900 meter. Dit zou onze acclimatisatie ook alleen maar ten goede komen.

Eenmaal aangekomen in Moir hut hebben we thee gedronken en omgekleed. Samen met Veda, onze hulp-gids, hebben we nog een extra wandeling gemaakt van zo'n 1.5 uur. Naar een bergwand een paar honderd meter hoger. Zo keken we van de andere kant op het camp en konden we een deel van North

circuit route zien en een mooi uitzicht op de Kilimanjaro Noordelijke ijsvelden en Kenia. Deze dag hebben we dus al even kunnen wennen aan \pm 4400 m hoogte. Toen we terug kwamen was het eten bijna klaar (spaghetti) De medische check was ook goed. Beiden nog een zuurstof gehalte van boven de 90%. Harrie had wel een lichte tinteling in zijn hoofd en Edwin een beetje van zijn rechter knie. Voor de rest voelden wij ons goed!

zondag 20 januari

Vanmorgen weer om 06.30 uur opstaan. Om iets voor 9 uur vertrokken. Onze tocht ging vandaag van Moir Hut, via Lava Tower, naar Baranco camp. Onderweg zijn we 2 kruisingen tegengekomen met andere routers (Machame en mensen uit Shira 2 Camp). De route was echt prachtig! Veel gelopen tussen mooie rotspartijen en door allerlei valleien. Halverwege de tocht waren we bij Lava Tower op 4600 meter. Deze dag wordt ook wel acclimatisatie dag genoemd. Even proeven aan de hoogte en daarna weer afdalen. Lava Tower was mooi en dankt zijn naam aan het feit dat het de grootste rotspartij is vanuit de laatste vulkaan uitbarsting, zo'n 100.000 jaar geleden. We hebben er drie kwartier geluncht en even genoten van de zon die er was. Vanaf Lava Tower was het een grote afdaling door voornamelijk groene omgeving / vallei. Veel mooie planten (o.a Reuzenkruiskruiden Senecio Kilimanjaro en Lobelia's), beekjes en watervalletjes gezien. Bij het afdalen had Edwin wel wat last van zijn rechter knie. Gelukkig kon je door de stokken de meeste schokken (bij het afdalen) aardig opvangen. Uiteindelijk kwamen we aan in Baranco camp (3940m). Omdat meerdere routes via dit camp samen komen op het south circuit, is dit het grootste camp op de Kili. Hier moesten we ook opnieuw registreren en kwamen aan in de mist. Later klaarde het gelukkig op, waardoor we nog wat mooie foto's konden maken. Edwin heeft nog zo'n 2 uurtjes in de eettent met Veda, Genes en anderen van de crew gekaart. Dit was een soort combi van pesten en Uno. Edwin had het aardig snel door, want hij heeft 2 potjes kunnen winnen 😊

Omdat het camp aan de kant van Moshi ligt, hadden we hier een beetje telefonisch bereik. Je zag dan ook veel mensen bellen of sms'en in het camp. Ook wij hebben natuurlijk nog even gebeld en bericht met het thuisfront.

Na het kaarten hebben we gegeten en koffie gedronken. De medische check was oké en 's avonds nog veel gekletst met de mannen. Genes nog Sudoku geleerd, wat hij helemaal geweldig vond.

maandag 21 januari

Vanmorgen weer op de gebruikelijke tijd opgestaan en vertrokken vanuit Baranco camp. De avond ervoor vroegen we ons in camp al af waar het pad verder zou lopen, omdat we via het enige pad dat er liep aangekomen zijn. 's Morgens bleek dat het via een steile rotswand aan de zijkant, de zogenaamde Baranco Wall, liep. Dit was dan ook het steilste onderdeel van de hele trip, want hier moesten we echt handen en voeten gebruiken. De beklimming van de Baranco Wall duurde ongeveer een uur. Daarna was het een heel stuk afdalen en soms licht klimmen door prachtige valleien. Halverwege, ongeveer 2 uur na de top van de Baranco Wall, kwamen we aan in de Karanga Vallei. Boven in de vallei op een kleine 4000m kregen we een hete lunch in de eettent, die inmiddels alweer was opgezet door de porters (soep met brood).

Na een pauze van een uurtje hebben we onze tweede deel van de trip voorgezet, richting Barafu camp (4600M). Dit deel hebben we erg rustig aan gedaan, omdat je de hoogte goed kunt merken. Harrie had last van wat hoofdpijn en Edwin voelde ook een lichte tinteling opkomen. Barafu was niet druk, vergeleken met Baranco. Veel mensen blijven namelijk halverwege slapen in Karanga.

Vanuit Barafu vertrekken veel mensen in de nacht (24 uur) naar de top. Dit zouden wij ook eerst doen, maar op aanraden van de gids gaan we nu om 6 uur weg. Zo kunnen we meer rust pakken en is vooral de terugweg relaxter. Daarnaast zie je overdag meer van de route en is de temperatuur aangenamer. We zijn dus om half 9 naar bed gegaan, want we werden de volgende dag om 04.30 wakker gemaakt. Voor het slapen gaan uiteraard nog weer een medische check en de dag van morgen met de gids doorgenomen. Morgen wordt de meest spannende dag, aangezien je naar de top gaat van 5900 meter, een stijging van 1300 meter in 6.30 uur tijd. De hoogte zal het zwaarste worden. Aangeraden is om heel veel te drinken en te eten. Er gaat daarom ook een extra porter mee naar de top om extra water voor ons mee te nemen.

dinsdag 22 januari

Vandaag is dé dag. De klim naar de top. Om 04.30 zijn we wakker gemaakt en om 5 uur ontbijt. Erg mooi want rond half 6 toen we klaar waren kwam de zon op. Rond 6 uur zijn we vertrokken om te beginnen aan de summit trip. Harrie had 's ochtends wat lichte hoofdpijn en moest van de gids twee paracetamol nemen. Edwin kon gewoon een hele diamox tablet innemen bij het ontbijt. De rest van de dagen waren dit steeds een halve bij het ontbijt en halve bij de lunch. Het eerste stuk tot ongeveer 8 uur ging aardig goed. Op deze hoogte loop je enorm langzaam. Rond 10 uur kreeg Edwin ook last van hoofdpijn en heeft dus ook twee paracetamols genomen. We zaten inmiddels al op 5100 meter hoogte. Hierna werd het voor beiden echt zwaar. We moesten erg veel eten en drinken van de gids. Maar ondanks dat was het adem halen erg zwaar. Soms snakte je naar adem terwijl je om hoog sjokte. We konden ook maar korte pauzes nemen vanwege de hoogte. Dit doordat je na een pauze moeilijker weer op gang kwam. Na 2 uur echt afzien kwamen we dan aan op de kraterrand: Stella Point (5700). Vanaf hier konden we enkele gletsjers al mooi zien en Uhuru Peak ook. Vanaf stella was het nog 45 minuten klimmen naar het hoogste punt van Afrika. Het einde was in zicht!! Eenmaal aangekomen was er natuurlijk een hele ontlading en voelde we ons erg goed, hoewel we wisten dat je ook hier niet te lang kon blijven. Dus foto's maken en kregen we wat uitleg van de gids over de gletsjers, krater en alles wat we zagen. Toen snel naar beneden. In ongeveer 2.30 uur waren we weer terug op het camp. Edwin zat er helemaal doorheen, met knallende hoofdpijn en zere knieën. Weer twee paracetamols genomen

en direct een paar uurtjes gaan liggen. Bij het eten, rond 18.30 uur ging het gelukkig weer. We sliepen weer in Barafu camp 4600m, door ons aangepaste schema hebben we niet zo'n lange afdaling hoeven maken, want normaal zou je naar Mweka camp moeten afdalen (3100).

woensdag 23 januari

Vandaag weer op de gebruikelijke tijd opgestaan en van Barafu camp afgedaald naar Mweka camp (3100M) via Millenium hut (3797M), waar we een erg mooi uitzicht hadden op de Kili. Het afdalen ging goed en met super mooie uitzichten. De route hebben we zo'n 5 uurtjes over gedaan. Onderweg kwamen we nog een vrouw tegen die op de brancard naar beneden werd gedragen door 8 mensen, vanuit Karanga. Ze was te zwak geworden om door te gaan.

's Middags waren we al op tijd in het camp. Hadden mooi tijd om even bij te komen. Harrie heeft wat in de schaduw gezeten, gewandeld en foto's gemaakt en ik heb met veel leden van de crew de hele middag gekletst en gekaart.

donderdag 24 januari

Vanmorgen was de laatste dag. We zijn om 6 uur gewekt en om 06.30 hadden we ontbijt. Om 7 uur was het dan zover, het afscheid nemen van de crew. Het begon bij ons door te dringen hoezeer we wel niet hebben genoten van de expeditie en dat dit zonder het team natuurlijk nooit was gelukt. Het team bestond uit een gids (Genes), assistent gids (Veda), kok (Julius), ober, toilet master, camp master en 6 dragers. Na ons praatje was het tijd om de fooien uit te delen. Genes had mij de avond ervoor al alle namen doorgegeven. Zodat we setjes per persoon konden maken. Één voor één riepen wij iedereen bij elkaar en gawe de fooi, hand en knuffel. Best een mooi moment en raar afscheid. Met veel van de crew heb je toch 8 dagen innig mee opgetrokken. Als dank voor de leuke tijd, de fooi en de tip kregen we van het team een afscheidsceremonie. Ze zongen voor ons het Kilimanjaro lied met nog een toegift. Daarna was het tijd om de laatste afdaling te beginnen. Het duurde ongeveer 3 uur voordat we bij Mweka gate waren. Het was een mooie tocht over voornamelijk aangelegde paden. Bij Mweka gate ging onze gids de certificaten ophalen en stond ons mini busje al klaar om ons naar de lodge te brengen. Onderweg zijn we nog even gestopt bij een koffie plantage en in Moshi om wat geld te pinnen en te wisselen. Daarna naar de lodge en nog een laatste keer afscheid genomen van Genes, Veda en Julius. Genes heeft hier de certificaten voor ons ingevuld.

Daarna hebben we zelden zo'n lekkere douche gehad. Na 8 dagen niet douchen kun je daar echt van genieten! In eerste instantie zou Genes in de middag terugkomen om ons Moshi te laten zien, maar

helaas vanwege ziekte in zijn gezin moest hij dit afzeggen. Een vrouw van de lodge, verantwoordelijk voor de kamers was bereid om met ons even naar Moshi te gaan. Het was ongeveer een half uur lopen naar het centrum van Moshi. Erg leuke wandeling gemaakt, waarbij we door allerlei buurtjes zijn gelopen. Hierdoor leer je het leven, wat voornamelijk op straat afspeelt, echt ervaren. Eenmaal in Moshi een korte tour gehad van de lodge dame en diverse marktjes en winkeltjes bezocht. Vooral de grote markt in Moshi was indrukwekkend. Vlees, kippen, vis, etc hing allemaal open en bloot gestald. De terugweg naar de Lodge gingen we in een minibusje, wat een hele belevenis was. Het minibusje was normaal bestemd voor 8 personen. Nu zaten we er met ongeveer 20 personen in. Hierna nog even langs woonomgeving van de lodge dame gelopen, en haar kinderen en enkele buurtkinderen ontmoet, erg leuk. Eenmaal terug in de lodge, de tassen klaar gemaakt voor de volgende dag en gegeten bij de lodge.

vrijdag 25 januari

Vanmorgen werden we opgehaald door Humprey voor onze tocht naar Ngorongoro krater. Het zou een tocht van 5 uur zijn, maar vanwege autopech was het uiteindelijk 8 uur. We stopte onderweg bij een shop met typische Afrikaanse spullen. Harrie en Edwin hebben er beiden een beeldjes gekocht voor het thuisfront

Na drie uurtjes wachten kwam de vervangende auto en konden we onze weg vervolgen naar Rothia Valley. De weg er naar toe was al een hele tocht, via verharde en onverharde wegen naar een bergtop. Je had er dus echt wel een 4x4 auto voor nodig om er te komen.

De lodge was echt prachtig! Super mooi afrikaans/koloniaal ingericht. Het uitzicht was echt heel mooi. De lodge bevond zich naast een weeshuis voor kinderen. 20% van de opbrengst van de lodge gaat ook naar dit weeshuis, welke in handen is van een Nederlands echtpaar. Na onze lunch hebben we een bezoek gebracht aan het weeshuis. Echt mooi om te zien hoe de kinderen daar in een veilige omgeving kunnen opgroeien. We kregen de rondleiding van Marloes, een Nederlandse meid die het samen met haar vriend tijdelijk runt (in opdracht van het Nederlands echtpaar). We hebben er onder andere de keuken, moestuin, slaapzalen en een klaslokaal bezocht. Verder beschikken ze ook over eigen koeien en een bakkerij. Brood verkopen ze om het project ook weer te steunen. 's Avonds heerlijk gegeten in de lodge samen met Humprey. Daarna samen nog een biertje gedronken en genoten van het uitzicht. Na deze heerlijke dag met weer veel te veel indrukken om op te noemen, gingen we slapen in een prachtige houten hut met een tent binnenin. We hadden zelfs een eigen veranda en in ons bed lag een warme kruik die ze voor ons klaar hadden gelegd.

zaterdag 26 januari

Vanmorgen stonden we vroeg op, om de Kilimanjaro en Mount Meru te zien in de ochtendgloren op +/- 180 km afstand . Om 6 uur stond het ontbijt klaar en +/- 6.30 uur vertrokken wij richting Ngorongro krater. Na ongeveer een anderhalf uur rijden waren we bij de gate van het park. Ngorongro krater is een conservation area (conservaat) en geen nationaal park. Dit vanwege de aanwezigheid van de massai, die er nog leven. In een nationaal park mag dit namelijk niet.

Vanaf de gate was het ook nog een dik uur rijden naar de afdalingsweg van de krater. Onderweg nog even gestopt bij een mooi uitzichtpunt over de krater. De krater had een doorsnee van een kleine 20 km. Vanwege het mooie weer (zon en wolkvrij) hadden we bijna de hele dag een super uitzicht over de gehele krater. Vanaf 14 uur ging het wat regenen en hadden we wel wat wolken. Onderweg naar de afdaling kwamen we al wat olifanten en baboons tegen. Eenmaal in de krater zagen we ontzettend veel dieren, waaronder een groot deel van de big 5. We hebben onder andere een leeuw gezien, een jachtluipaard, neushoorns, nijlpaarden, olifanten, zebra's, gnoesen, pelikanen en flamingo's gezien.

Na de hele dag rondrijden in een safari auto en veel foto's en films te hebben gemaakt, zijn we teruggeden richting Moshi. Onze Safari gids Humprey heeft geweldig werk geleverd, en ons afgezet bij KIA Lodge (naast het vliegveld), waar we hebben gegeten en een biertje hebben gedronken. 's Nachts om half 2 vertrok ons vliegtuig weer naar Amsterdam.

We kunnen terugkijken op een geweldige vader/zoon reis, Ngomi & Selma en Makasa Team bedankt jullie hebben een sterk en goed samengesteld team met gids Genes en Safari gids Humprey, wij zullen deze reis nooit vergeten.

Harrie en Edwin Gels

